

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK**„JUTRA“**Uredništvo in uprava Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 10. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni številni račun št. 11.400**Države ne mislijo na razorožitev in je nočejo****Napake francoske vere v sporazum z Italijo — Oster članek Lloyda Georgea — Mussolini operira s paktom štirih — Pertinax proti predlogu sira Simona**

Maribor, dne 19. oktobra 1933.

Od tistega dne, ko je Eduard Herriot, takrat še ministrski predsednik republike Francije, ponudil na javnem shodu v Toulousi Italiji pogajanja za sklenitev prijateljstva, še bolj pa od tistega, ko je bil imenovan za francoskega veleposlanika v Rimu senator de Jouve, se je pričela v evropskih mednarodnih odnosih zmeda, ki je logično privedla do tega, kar se je zgodilo v soboto, do razbitja razorožitvene konference in izstopa Nemčije iz Društva narodov. Herriot je takrat gotovo mislil pošteno in če bi bil ostal do danes ministrski predsednik in zunanji ministar, bi bilo morda nastalo nekaj drugega, kakor je. Toda na mestu predsednika vlade ga je zamenjal Daladier, na mestu zunanjega ministra pa Paul-Boncour, ki je stal popolnoma pod vplivom Italofila de Jouve. Na ta način je bila Italiji dana možnost intrigrirati sklenitev pakta štirih veseli in voditi politiko, ki je pripeljala na romanje k Mussoliniju Macdonalda, Dollfussa, Gömbösa in številne druge ministrske predsednike in zunanje ministre evropskih držav.

Tako je dobila fašistična Italija v svoje roke iniciativo za osnovanje docela svoje politike, ki sicer nikoli ne bi bila moč. V Franciji so bili prepričani, da bodo na ta način odvrnili Rim od Berlina, v resnici pa so ju še bolj zblížali. Danes je italijanski vpliv v Berlinu, na Dunaju in v Budimpešti večji, kakor je bil kdajkoli doslej. Najnovejša razkritja so pokazala, da je igrala Italija ves čas dvojnoro igro, eno, pomirjevalno napram Parizu, drugo, hujskaško na napram Berlinu. Fašistična Italija je dobro vedela, da se Nemčija pripravljala na zapustitev razorožitvene konference in na izstop iz Društva narodov. Nekateri grede celo še korak dalje in trdijo, da je Mussolini sam skuhal to kašo in sam svetoval Hitlerju eksodus, da bi na ta način razbil Društvo narodov, v katerem sta Francija in Anglija močnejši sili, ter spravil vse pod pakt štirih, v katerem bi bila Francija osamljena ali vsaj potisnjena na drugo ali tretje mesto. Iniciativa bi ostala v rokah Italije.

Društvo narodov je Italiji trn v peti iz dveh razlogov, radi moči, ki ga ima in njem Francija, kar smo že omenili, in zaradi soodločanja srednjih in malih držav, zaradi njegove demokratične ureditve. Mussolini bi rad uveljavil tudi v evropski mednarodni politiki metode fašizma. Hotel bi, da bi postale veselile diktatorice. Če bi se to zgodilo, bi se dala takoj izvesti tudi revizija mirovnih pogodb v korist Italije, Nemčije, Avstrije, Madžarske, Albanije in Bolgarije. Dokler je pa tu Društvo narodov, je pakt štirih daleč v ozadju in je revizija nemogoča. Spiritus movens vseh fašističnih prizadevanj v tem pravcu je seveda zopet sovražstvo do Jugoslavije in celotne male antante. Pri tem se zanáša seveda na to, da se Združene države Severne Amerike v evropske zadeve ne bodo vmešavale in da bo naposled, kadar ji bo intrig dovelj, opustila tudi Anglija svojo posredovalsko ulogo in se umaknila na svoje otoke. Da njeni računali niso popolnoma brez podlage, kažejo izjave raznih ameriških in angleških politikov in članki novinarjev. Neprikriveno nač taka, da je vsaj del

ameriškega in angleškega javnega mnenja zaradi posebnih interesov teh dveh držav in deloma tudi zaradi napačne poudarjenosti še vedno prej na strani Nemčije kakor Francije in njenih zaveznikov!

Francija je tako v veliki meri sama kriva tega, kar se je zgodilo. Če ne bi bila popuščala napram Italiji, če se ne bi bila dala speljati Mussoliniju na led, Nemčija danes najbrže ne bi bila tako predrzna, kakor je. Hitler računa čisto dolžno na direktno podporo Mussolinija ter na navlečanost Amerike in Anglije, ki sta siti reševanja evropskih zadev, ko vidita, da ni prave volje za resnični sporazum in zato tudi ne nobenih realnih uspehov. Brez te zaslombe bi bil Berlin dosti bolj pohleven. In sedaj nastaja vprašanje, kaj bo storila Francija odslej? Bo še nadalje sama podpisala svoje lastno oslajevanje in oslajevanje svojih zaveznikov, ali bo že enkrat spoznala, da je prav za prav vir vsega zla v Evropi Mussolinijeva Italija, ne Hitlerjeva Nemčija? Centrala za vse intrige je Rim, Berlin je samo filijala! Če bo Francija kmalu to spoznala, potem bo eksodus Nemčije morda blagoslov, kajti konec bo več ko enoletnega avanturizma; pričela se bo zopet edino zdrava politika iskrenega zaveznitva, ki bo na mah silno okrepila Francijo in njene zaveznike Poljsko, Češkoslovaško, Romunijo, Jugoslavijo, Belgijo in druge. Zato preč od Rima! K bloku zaveznikov!

LONDON, 19. oktobra. Lloid George je napisal v listu »News Chronicle« članek pod naslovom: »Neizpolnjene obljube«, v katerem se bavi z razorožitvenim vprašanjem in skuša s svojo znano brezobzirnostjo dokazati, da se vse države sploh ne mislijo in nočejo razorožiti. »Bil bi že skrajni čas, da se je našel nekdo, ki je zavrnil razorožitveno konferenco. Že več let se v Ženevi ni delalo nič drugega, kakor tratilo čas z razpravami o nepotrebnih predlogih z ednim ciljem izogniti se razorožitvenemu problemu. To je tudi privedlo Evropo na skrajno mejo nove vojne.«

RIM, 19. oktobra. Mussolini intenzivno nadaljuje svojo akcijo za sklicanje konference štirih veselij. Kakor se doznava z merodajnega mesta, naj bi se sestali vsi štiri zunanji ministri v Stresi ali kakem drugem mestu v severni Italiji. Italijanska vlada bo razposlala uradna vabila na to konferenco šele po končanli diplomatskih predrazgovorih, ker gre tudi za to, da se za to konferenco zainteresirajo Združene države, kar pa je po predvčerajšnji izjavi Normana Davisa močno dvomljivo.

PARIZ, 19. oktobra. V včerajšnji številki lista »Echo de Paris« se bavi Pertinax s položajem v Društvu narodov in naglašja, da francoski zunanji minister Paul-Boncour po najnovejših dogodkih popolnoma soglašja z načrtom angleškega zunanjega ministra sira Johna Simona. Tako stališče Paula-Boncoura — pravi Pertinax — je neumestno, ker kažejo dej-

stva, da se bo morala Francija na vseh bodočih konferencah, ki bodo še razpravljale o razorožitvi, boriti z vsemi ostimi delegati, ki bodo poskušali vsiliti oziroma podtakniti Franciji nekak sporazum v duhu načrta sira Simona. Zato bi bilo najbolje — končuje Pertinax — prekiniti vse nadaljnje razgovore o tem vprašanju in že sedaj poudariti, da načrt angleškega zunanjega ministra sira Simona povsem nasprotuje v svoji sedanji »bliki interesom francoske narodne obrambe.«

LONDON, 19. oktobra. Berlinski dopisnik »Daily Maila« je imel razgovor z nemškimi državnimi kancelarjem, ki je med

drugim obžaloval nesporazum, ki je nastal med Londonom in Berlinom. Nemčija želi, da bi se staro angleško-nemško prijateljstvo zopet obnovilo. Na vprašanje, ali hoče Nemčija novo vojno, je kancelar odgovoril, da ni v vsej Nemčiji niti enega človeka, ki bi si želel ponovno oborožene borbe. Voditelji nemškega narodnega socializma so skoraj brez izjeme ležali med svetovno vojno v strelskih jatkih in zato dobro vedo, kakšne žrtve so bile naložene narodu. Z ozirom na Francijo je Hitler izjavil, da želi Nemčija z njo sporazum, ki ga more skleniti le narod z ozirom na svojo čast. Če se zatruje, da je Nemčija danes oborožena, je to otročarija. Če poseduje Nemčija v tujini res kakie municijske tovarne pod nemškimi vodstvom, lahko to kontrolira inozemstvo igraje. Kdor je bil v vojni, pač dobro ve, kako ogromne množine municije potrebuje že en sam armadni zbor. Kako pa naj si v primeru vojne Nemčija preskrbi te silne množine? Nemčija ima danes le smešno malenkostno število lahkih poljskih topov.

Obisk dr. Beneša pri dr. Dollfussu

VELIKI VARNOSTNI UKREPI NA DUNAJU. O RAZGOVORIH NI URADNEGA POROČILA.

DUNAJ, 19. oktobra. Včeraj dopoldne je prispel na Dunaj češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš, ki ga je sprejel na kolodvoru zvezni kancelar dr. Dollfuss v navzočnosti mnogih vodilnih avstrijskih višjih uradnikov in diplomatov. Navzoči so bili tudi češkoslovaški poslanik Firinger, jugoslovanski odpravnik poslov Stankovič in romunski poslanik Bredeciuan. Dr. Beneš se je zelo pristržno pozdravil z dr. Dollfussom in ostalimi navzočimi, nato pa se je odpeljal na češkoslovaško poslaništvo. Sledil je obisk pri dr. Dollfussu in zveznem predsedniku Miklasu. Po intimnem kosilu v ožjem krogu je imel dr. Beneš vse popoldne važne razgovore z diplomati, državniki in gospodarstveniki, ob 17. uri pa se je z brzovlakom odpeljal v Prago.

Policija je odredila nenavadne, izredno obsežne in ostre varnostne ukrepe na kolodvoru in v mestu, ker so obetali prirediti hitlerjevci velike demonstracije proti dr. Benešu zaradi preganjanja na Češkoslovaškem.

Namen dr. Beneševga obiska je bila predvsem ureditev medsebojnih trgovinskih odnosov, nato pa razprava o srednjeevropskem problemu. Dr. Beneš je baje izjavil, da bi mogel služiti italijan-

ski podonavski memorandum z nekaterimi korekturami za podlago nadaljnjih pogajanj. Po informacijah lista »Prager Tagesblatta« sta se dr. Dollfuss in dr. Beneš mimo gospodarskih vprašanj bavila predvsem z eventualno skupno fronto obeh držav pri pobijanju narodnega socializma oziroma hitlerjevstva. List je mnenja, da je borba Avstrije proti nemškemu narodnemu socializmu njena notranja zadeva in da se zato Avstrija ne bo spuščala v tem pogledu v nobeno kooperacijo s kako drugo državo. Vidiki, s katerih se borita Avstrija in Češkoslovaška z nemškimi narodnimi socialisti, so si popolnoma nasprotni in različni.

DUNAJ, 19. oktobra. Ob enakih varnostnih ukrepih, kakor je včeraj dopoldne prispel, se je ob 17. uri dr. Beneš zopet odpeljal z Dunaja. Peron je bil razdeljen v dva dela, in sicer je bil prvi del rezerviran za občinstvo, drugi pa za dr. Beneša, ki se je odpeljal s posebnim vlakom, obstoječim iz lokomotive, službenega voza in salonskega voza v Prago. Ob slovesu je bil navzoč le zvezni kancelar dr. Dollfuss z državnim tajnikom dr. Karvinskim, ker je dr. Beneš izrecno želel posloviti se v čim ožjem krogu.

Gömbös in Kanya v Sofiji

POZDRAV »SORODNEMU NARODU«.

SOFIJA, 19. oktobra. Madžarska ministra Gömbös in Kanya sta dospela včeraj v spremstvu madžarskega poslanika v Sofijo. Madžarske državn. sta pozdravila na kolodvoru vladni predsednik Mušanov in vojni minister kot zastopnik kralja. Pri sprejemu so bili navzoči tudi turški in italijanski poslanik ter razni drugi odličniki. Gömbös je pri tej priliki izjavil zastopnikom tiska svoje veselje nad tem, da je dospel v državo »sorodnega naroda«, s katerim je bila Madžarska vedno v zelo dobrih odnosih. Tudi nj med obema državama prav nobenih političnih niti drugih sporov. Gömbös pričakuje, da se bodo po njegovih vrnitvi odnosi med obema državama še bolj poglobili, in to predvsem v gospodarskem oziru. Madžarske goste je

povabil v Sofijo na kosilo zunanji minister. Popoldne pa so nadaljevali pot v Carigrad in Ankafo.

DELO NARODNE SKUPŠČINE.

BEOGRAD, 19. oktobra. Z jutrišnjim dnem bo narodna skupščina otvorila svoje redno jesensko zasedanje. Na današnji seji, ki je bila posvečena tekočim zadevam, je bil predmet razprava o razorožitvi. Nato je razpravjal imunitetni odbor o nekaterih zahtevah po izročitvi narodnih poslancev rednim sodiščem in je ugodil zahtevam le v dveh primerih.

KLJUKASTI KRIŽI V BUDIMPEŠTI.

BUDIMPEŠTA, 19. oktobra. Včeraj dopoldne so neznani storilci pomazali vso vseučilišsko zgradbo od znotraj in zunan s kljukastimi križi. Policija jih doslej še ni izsledila.

SNEG V ALPAH.

DUNAJ, 19. oktobra. V Centralnih Alpah je vso noč snežilo. Sneg pa je pobelil tudi vse vrhove Karavank. Temperatura je padla.

Bilo kuda Ki-Ki svuda!

